11de JAARGANG. CURACAO DEN 14n. APRIL 1894 N°. 537

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Natuur en Bovennatuur.

Fin de siècle werkt aanstekelijk. In onze kleine maatschappij is dit ook al waar te nemen.

Sinds eenige weken zet een onbekend schrijver, X, voor de lezers van het weekblad *De Vrijmoedige* zijn theorieën uiteen over "wonderdadige werkingen of verschijnselen" waaraan door velen nog immer geloof geslagen wordt. Het zal menigeen dier Lezers wellicht vergaan zijn als ons, die ondanks alle inspanning en allen goeden wil den draad van 's mans bespiegelingen maar niet konden vatten. Het kan daarom hier ook ons doel niet zijn den schrijver, ten genoege van die ons lezen, op het slingerpad zijner beschouwing te volgen; een enkele greep hier en daar in de met volle handen neergeworpen uitspraken, zal ons spoedig overtuigen tot welke hoogte wij hier hebben op te zien.

Zou men den schrijver X verwijten materialist of atheïst te zijn, hij zou die beschuldiging wellicht met verontwaardiging van de hand wijzen. Neen, veeleer is hij ons een *positivistische* denker, die alle onderzoek naar eerste en laatste oorzaken, naar het *wezen* Gods en der bovennatuurlijke orde evenzeer als der ziel uit de wijsbegeerte weg wil schrappen; niet juist wijl hij hun bestaan ontkent, maar als niet tot die wetenschap behoorende; en die zich wil alleen bezighouden met de studie der feiten, die om ons plaats vinden en welke door de rede, die in den mensch is, geordend en verklaard worden. Zóó treedt hij in den kring van hen, die geschoold hebben bij August Compte en in de voetstappen van Taine, Littré, Tyndall, Mill en geestverwanten. Inderdaad een gezelschap van naam — maar, wellicht "al te familiaar voor zoo weinig kennis."

X. is een energiek denker: hij wil vooruit; de traagheid, die zoowel in Europa als elders, om wetenschappelijk onderzoek te doen heerscht, stuit hem tegen de borst; doch vertrouwend op wat wij „mettertijd zullen hebben," rukt hij maar vast zoo nu en dan een steentje af van het gebouw der onwetendheid, dat dan vroeg of laat krakend moet instorten.

Dit staat hij hem vast, „dat er niets kan zijn buiten de wereldorde," die volgens zijn begrippen zoo elastisch mogelijk is; zoodat het moeilijk te bepalen valt, wat tot die orde behoort. Ook „weet (hij), dat er geen kracht is zonder stof; doch die wetenschap maakt hem daarom nog geen materialist. Wat hij niet weet is: „of de stof, buiten het dierlijk leven.— een straatsteen bijvoorbeeld — denkkracht bezit;" nochtans is dit „dunkt (hem) wel mogelijk."

De *zielkunde* vooral, moest van meer algemeene bekendheid zijn en niet de wetenschap van weinigen. Schrijver doet daarom het volgende voorstel: „Ik stel den geleerden metaphysici voor, de zielkunde tot een tak der natuurwetenschappen te verheffen, alle overtollige en onbegrijpelijke bewoordingen af te schaffen, welke in de leer der patetische zielkunde voorkomen, en voorts te verklaren, dat alle natuurwetenschappen tot de wijsbegeerte behooren!" Hoort gij het!

Maar, derwijl zulk een verklaring alleen weinig baten zou, moet ook de daad bij het woord gevoegd worden. Nu houden de hoogescholen zich op met het onderwijzen van *bepaalde* wetenschappen. Op het gebied van voortschrijdende wetenschappen echter zijn weinig hoogleeraren diepdenkende menschen.

De vakken van het middelbaar en hooger onderwijs zijn niet onder het bereik van het volk. Van de kennis der natuurwetenschappen kennen zij niets; ternauwernood kunde massa's zoowel in Europa als in Amerika een weinigje lezen. Van het grootste gewicht zou het dus zijn, besluit schrijver, dat bovengenoemde kennis gepopulariseerd werd. — Dat geeft den burger moed, en den werkman brood!

Werd op deze wijze de wetenschap een algemeen goed, dan konden vooreerst alle geneesheeren wel naar een ander middel van bestaan uitzien, want „de ontwikkeling van het verstand kan niet alleen, hoewel langzamerhand, de *psychische*, maar ook de *physische* ziekten genezen.

Maar vooral zouden alle *geloofsdwalingen* ophouden te bestaan, wijl deze slechts ontspruiten „uit de onvolkomenheid van het menschelijk weten. Dan zou eindelijk „het dwaze geloof aan wonderdadige werkingen of verschijnselen" verdwijnen, dat schrijver in zijn „artikel over geesten, die, naar er beweerd wordt, steenen kunnen werpen" getracht heeft te bestrijden.

Wat X verder over wonderen en bovennatuurlijke verschijnselen ten beste geeft, hopen wij een volgende maal mede te deelen. Daar hij echter, zooals uit zijn aanhaling blijkt, waarde hecht aan het gezag van den gematigden scepticus *Montaigne*, geven wij hem intusschen het volgende woord van dien schrijver in overweging, waaruit nu wel juist geen eerbiedige schroom spreekt voor hen, die een andere meening zijn toegedaan, maar waarin de waarheid tintelt, di[illegible] verkondigd wordt.

„'t Is een dwaze laatdunkendheid te minachten en als onwaar te verwerpen, wat ons niet waarschijnlijk voorkomt: dit is de gewone fout van hen, die zich verbeelden meer dan gewone kennis te bezitten......Zoo boudweg iets als valsch en onmogelijk te verwerpen is zichzelven het voorrecht toekennen juist te weten hoever en hoever niet Gods wil en het vermogen der natuur, zich uitstrekken: er is geen grooter krankzinnigheid ter wereld, dan voor beiden ons begrip en onze kennis tot maatstaf te nemen. Wanneer een Bouchet verhaalt van wonderen, moge dat gaan: zijn gezag is niet groot genoeg, om ons de vrijheid te ontnemen, zijn verhaal tegen te spreken; maar dergelijke geschiedenissen allen in één adem te verwerpen, is in mijn oog een zonderlinge onbeschaamdheid... (Hier haalt hij de H. Augustinus als getuige van een wonder aan en vervolgt dan:) Waarvan zullen wij hem en de twee heilige bisschoppen Aurelius en Maximilius, wier getuigenis hij inroept, nu beschuldigen? Van onkunde, van onnoozelheid, van meegaandheid of van slechtheid en bedrog? Leeft en thans ter wereld één man zoo onbeschaamd, dat hij meent met hen in vergelijking te komen 't zij in deugd en vroomheid, 't zij in wetenschap, oordeel en zaakkennis?" (Montaigne, Essais I, 26.)

Keizer Frans Josef in zijn particulier leven.

Keizer Frans Jozef was sedert eenige dagen de gast van Frankrijk, en logeerde bij zijn gemalin, keizerin Elizabeth, die zich bevindt te Kaap Martin, een soort voorgebergte dat in de blauwe golven der Middellandsche Zee uitsteekt.

Verleden jaar ontmoetten beide vorstelijke personen elkaar te Territet in Zwitserland, terwijl dit jaar het keizerlijk echtpaar, dat over Oostenrijk - Hongarije den scepter voert, deze [illegible] heeft aan Frankrijk, dat sedert 1870 door koningen en keizers als de verstootelinge van Europa was beschouwd.

Tusschen Monaco en Mentone, temidden van een bosch, is het hotel gelegen, waar Frans Josef en zijn gemalin drie weken zullen verblijven.

Geschiedschrijvers en politici hebben dezen machtigen keizer, wiens scepter zich uitstrekt over dat bonte mengelmoes van rassen en landen, die te zamen de Oostenrijksch-Hongaarsche monarchie uitmaken, reeds uit verschillende gezichtspunten beschouwd. Alleen als mensch en als burger is Frans Jozef minder bekend.

Weinige dagen geleden bereikte de keizer van Oostenrijk zijn vier en zestigste jaar. Hij is groot van gestalte en draagt bakkebaarden volgens het gewone Oostenrijksche mo-

FEUILLETON.

Un accidente notable tempoe di guerra franco-alemán.

(*Conclusión.*)

Mi ta e única muger entre e condenádonan. Mi tío también t'alji coe ainda dos é tres preso. Cada banda dje plaza tin muralja haltoe koe ta formá un ángulo, i den dj'éle tin un paloe koe nan a kap su cabez afô. N'e paloe tin un argoljo di heroe clavá, evidentemente coe ningún otro objeto sino pa mará e condenado n'éle. Mi a adiviná inmediatamente koe nan lo bai usele p'esai.

Meimei dje plaza tin algún soldá poné na fila, armá koe nan carabina, bao di mando di un oficial koe spada afó. Según mi calculo tin más ó menos diez centinela aki aljá poné na warda pa vigilá e palisada. Un hende ta pasá un banda di mi, i yen di ansia mi ta puntréle si él sabi cuál di nos dos nan ta matá promer.

— "A bo, señora," él ta respondé: "e sergeant koe a apresá bo, a bisá koe bo a pidi di ser fusilá promer, i pa su diligencia nan a consentí di satisfacé bo deseo."

Hasta na e momento alji mi a sinti un alegría repentina, tendendo koe mi súplica ta concedé, aunque ya mi no tabata tribi sperá di ser salvá.

Morto ya ta cerca, mi ta cordá den mi mes. Atá un soldá ta bini cerca mi, i cabez sunoe él ta hiba mi bai poné contra e paloe i él ta mará mi dos manoe na e argoljo.

Nan no a mará mi wowo. Cara arriba mi ta pará delanti dje fila di soldánan meimei dje plaza, i mi ta mirá e oficial coe spada afô camna bai pará na cabez dje fila compuesta di seis homber. Na e momento terrible aljí, mi ta ripará koe na nan uniforme tin masjá staal ta lombrá. Mi ta mira nan casco briljá, mes cos nan carabina, i ora nan ta puntá riba mi, nan arma ta reluciendo manera relámpago.

E ora alji ta bini un momento di silencio, i di expectación ansiosa, mientras e soldanan ta poné nan dede na gai di nan carabina; caba e oficial ta hizá su spada ariba como senjal pa nan tira. Ma coe un velocidad, imposible de ser describí, mi ta mirá hinter e plaza birá un lamar di candelá i ser involvé den un briljo di luz asina deslumbrador e imponente como si fuera el kier destrui i caba coe toer cos. Di repente mi ta corda koe e esplendor asombroso ta efecto físico koe un hende mestér experimenta ora él ser fusilá i koe e bálanan koe á traspasá mi cabez i mi corazón a causá e representación di un candela destructora. Mi ta recordá mi débilmente di a yegá di lezá ó tendé com sistema nervioso di un hende koe recibí un bala, ta sujeto na semejante efecto.

Toer cos a caba, mi ta corda, tiro a cai.

Pero di golpi ta figurá mi koe mi ta sinti hopi boroto — mi ta tendé claramente murmuljo di masja voz ta papía — e oscuridad koe a bini después dje luz briljante ta bira un crepúsculo pálido; mi ta observá koe a resultá un gran coerímentoe di pueblo i mi ta mirá algún hende, inmóvil manera pida paloe tirá abao na suela....... E ora aljí mi a comprende toer cos. E tempestad koe tabata amenazá fo di mainta, a amontonéle den e masa pretoe riba nos cabez. E pelotón koe mester a fúsila mi, tabata justamente bao di dj'éle.

Reluciente di toer e staal riba nan cabez, nan pecho i nan schouder, e soldanan tabata alji pará pegá coe otro, formando un bon batería pa donder, i na cabez dje columna e oficial a hisá su spada ariba coe un movimiento repentino. Rayo, atraé pa tantoe staal, a cai riba e spada, keda boela di carabina en carabina, di casco na pecho, matando cada un dje soldanan. Nan toer a cai manera pida paloe i nan cara i nan manoe a kima bira pretoe; en un instante nan toer tabata morto.

E chispa eléctrica a apagá den un solo instante vida di siete homber; nan toer a keda tieso. E ora alji a resultá un escena salvaje. E multitud di hende koe durante un momento tabata consterná i trastorná pa e golpi di rayo i pa e horror di destrucción koe él a causá, a recobrá su presencia di espiritu, i coe grito penetrante él a caí riba e palisada, kibréle pasá drentá e plaza i sin mucho trabao nan ta coerie coe e prusiánonan atemorizá. Hopi hende oficioso a rondoná mi pa los mi maramentoe; pueblo tabata gritá, yorá, jubilá, i masjá di nan a arrodiljá huntoe coe mi pa gradici Dios, Mi ta keré koe a bini un bon aguacero koe a muhá, mi cabei, mi manoe i panja bon muhá, ma mi no tabata mirá ni sintí nada, pa motivo koe mi a desmajá den braza di pueblo koe a carga mi hibá bai.

Mi tabata en verdad salvá pa candela di Cieloe.

— FIN. —

del. Zoowel door zijn werkzaam leven als door zijn talrijke lichaamsoefeningen geniet hij een puitengewoon goede gezondheid, en is zijn gang nog bizonder vlug.

Elken morgen staat de keizer om vijf uur op, en zet zich dan dadelijk aan den arbeid. Alle in behandeling zijnde zaken onderzoekt hij persoonlijk. Men zou hem eerder den medewerker dan den chef zijner ministers kunnen noemen, en over alles houdt hij met bizondere nauwgezetheid een wakend oog. Overdag rijdt Frans Jozef in een zeer eenvoudig rijtuig, vergezeld door een adjudant (gewoonlijk graaf Paar), zonder voorrijders, escorte of politie.

Desavonds bezoekt de keizer dikwijls een schouwburg, en soms ook de opera, maar meestal het *Burgtheater*, wat voor Weenen hetzelfde is als de *Comédie Française* voor Parijs.

In kunst stelt keizer Frans Jozef bizonder veel belang, terwijl hij ook een goeden smaak bezit. Hij is zeer bedreven in het teekenen en schilderen. Eenige schetsen, die in verschillende bladen te Weenen zijn gepubliceerd, strekken daarvan tot bewijs. Dikwijls bezoekt hij de ateliers der voornaamste Oostenrijkste schilders, terwijl hij hun raad geeft, en ook, zoo noodig, met de meeste zaakkennis aanmerkingen op hun werk weet te maken. Ook voor bouwkunde heeft de keizer een bizondere voorliefde. Persoonlijk ziet hij alle plannen na van de gebouwen die hij laat oprichten, zooals het keizerlijk kasteel, dat op dit oogenblik te Weenen gebouwd wordt door den beroemden bouwmeester Fischer von Erlach, wiens naam door geheel Oostenrijk bekend is.

Frans Jozef is bizonder trouw in zijn vriendschap. Met betrekking tot deze schoone eigenschap verhaalt men van hem de volgende anecdote. Op zekeren dag namelijk, dat hij een reisje door een der provinciën van zijn rijk maakte, merkte hij onder de groote menigte ambtenaren, die gekomen waren om den keizer hun opwachting te maken, een lid der provinciale Staten op, die zeer bescheiden uitzag. Dadelijk trad hij op dien persoon toe, en vroeg: „Zijt ge niet graaf Taaffe ?" Dit was inderdaad de naam van den aangesprokene, die, toen hij nog zeer jong was, de speelmakker van den keizer was geweest. Van af dit oogenblik was de fortuin van graaf Taaffe gemaakt, en gedurende langen tijd was hij eerste minister van den souverein van Oostenrijk-Hongarijë. Zeer opmerkelijk is ook de bizondere genegenheid die de keizer zijn nu overleden kamerdienaar Kundrat heeft toegedragen. Diens zoon werd op kosten van Frans Jozef opgevoed en is nu een der meest gezochte professoren aan de medische faculteit der universiteit te Weenen.

Ook valt nog te vermelden, dat de keizer een uitstekend ruiter is, en een harstochtelik liefhebber van de jacht, welke uitspanning hij voornamelijk beoefent op zijn domeingoederen in Stijrië.

Zoowel zijn onuitputtelijke weldadigheid als zijn goedhartigheid zijn in geheel Oostenrijk - Hongarije spreekwoordelijk, en zijne particulierie inkomsten (*privat schatule des kaisers*) strekken gedurig ten voordeele der ongelukkigen. Het gebeurt niet zelden, dat wanneer het keizerlijk rijtuig de straten van Weenen paseert, onbekende personen wel door de politie gearresteerd, maar weldra worden zij weer losgelaten op bevel van den keizer, die dan tevens last geeft hun grieven te onderzoeken. Wanneer Z. Majesteit zich ophoudt in het kasteel Goedoelloe in Hongarije, dan schept hij er behagen in, zich in de dorpen te vertoonen, en vertrouwelijk zich met de boeren te onderhouden,

Keizer Frans Jozef is bijzonder nauwgezet in de vervulling zijner godsdienstplichten, en viert alle kerkelijke feesten met groote stipheid. Met Passchen verzuimt hij nooit, persoonlijk een twaalftal grijsaards de voeten te wasschen. Zijn diep ingeworteld godsdienstig gevoel zal ook wel de oorzaak zijn, dat hij altijd zoo zorgvuldig elk verblijf in Italie heeft vermeden, en nu zijne vacantie in Frankrijk doorbrengt.

Zoo geeft keizer Frans Jozef, door zijn onberispelijken levenswandel, aan de lagere klassen een voorbeeld van een eenvoud en rechtschapenheid, terwijl hij de keizerlijke waardigheid, die in zijn persoon door zulk een aureool van vaderlijke goedheid is omgeven, door al zijn onderdanen doet eerbiedigen.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Door den visscher J. Figaroa is den 3 Maart l.l. ten Z. O. van het eiland Aruba een gesloten flesch in zee opgevischt, inhoudende een mededeeling omtrent de stroomingen van den Oceaan. De flesch was den 7 Maart 1893 overboord geworpen door kaptein Little John, van het Barkschip "*Urica*" varende van Liverpool naar S. Francisco. De graden van N. Br. en W. L. werden aangegeven door de cijfers: 25.53 en 20.45. De vinder werd verzocht dit papier naar een Consul der V. S. te zenden of rechtstreeks naar de Hydrographische afdeeling van het Departement van Marine te Washington.

Per nederlandsch stoomschip *Frederik Hendrik* arriveerde alhier l.l. Woensdag de HEGestr. Heer J. J. d e B r u i j n e, benoemd commandant van H. Ms. korvet *Alkmaar*, alhier gestationneerd. Hij zij op Curaçao van harte welkom!

Bij Gouvernements-beschikking dd. 6 dezer maand No. 217, is de Heer Borchert, Apotheker alhier op zijn verzoek ontheven van zijne herbenoeming tot lid van den Geneeskundigen Raad, met dankbetuigen voor de door hem in die functie bewezen diensten.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 11 dezer maand No. 228, is de heer T. C. J. Buys, Apotheker der 2de klasse bij het garnizoen alhier voor den tijd van één jaar tot lid van Geneeskundigen Raad benoemd.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

José Angel Rivas, Pablo Sloeper, Nicola Mongiardini, (bark Evarista) J. H. Henriquez, Wilhelmina P. de Römer, Eduardo Leon, Francisco Malespine, Manuel G. Torrealba, Herman Elsevijf, Joaquin Cuello, Leona Wilemina, J. M. Monsanto, J. B. Ribeiro, Rosalia Marcus, Costanza Calfoo, Catalina de Gabriel, Elena Giffson, Theofiel Marchena, Santiago Rodil, Moses de Sola, Chichi Degrot, Catrien Felida.

Niet voor verzending vatbaar een ongefrankeerd drukwerk geadresseerd aan: Carlos Pulgar te Caracas.

NEDERLAND.

'S-HAGE.—Het besluit tot sluiting van de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal is Zaterdag-avond in de *Staatscourant* 17 Maart verschenen en luidt als volgt:

In naam van Hare Majesteit Wilhelmina, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz,

Wij Emma, Koningin - Weduwe, Regentes van het Koninkrijk;

Op de voordracht van den Raad van Ministers van 17 Maart 1894, Nr. 62, Kabinet;

Gelet op art. 103 der Grondwet;

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen:

Artikel 1.

De tegenwoordige zitting van de Staten-Generaal zal worden gesloten op Dinsdag op 29 Maart 1894, des namiddags te 3 uur.

Artikel 2.

De Minister van Binnenlandsche Zaken wordt gemachtigd zich op het in artikel 1 vermelde tijdstip te begeven naar de vergadering der Staten-Generaal, ten einde in een vereenigde vergadering der beide Kamers, de zitting in naam der Koningin te sluiten.

De Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan ieder der Voorzitters van de Kamers der Staten - Generaal, aan den Raad van Ministers en aan de Algemeene Rekenkamer.

's-Gravenhage, den 17 Maart 1894.
EMMA.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
Tak van Poortvliet.

Den 20 Maart was er Vereenigde zitting van de beide Kamers der Staten-Generaal. Nadat de Voorzitter der Eerste Kamer Mr. van Naamen van Eemnes de vergadering geopend had, benoemde hij eene commissie om den Minister van Binnenlandsche Zaken, Mr. Tak van Poortvliet, die in naam van H. M. de Koningin deze vereenigde zitting zou sluiten, in- en uitgeleide te doen. Even daarna deed de Minister, begeleid door de commissie, zijne intrede in de vergaderzaal. In zijne sluitingsrede constateerde de Minister, dat omtrent de regeling van het kiesrecht geen overeenstemming was verkregen. H. M. de Koningin Regentes is overtuigd, dat in de tegenwoordige omstandigheden een beroep op de natie raadzaam is om tot eene bevredigende regeling van het kiesrecht te komen en heeft besloten de ontbinding der Tweede Kamer uit te spreken. Eerlang zullen de kiesbevoegden geroepen worden tot een vernieuwde samenstelling der Kamer. Na het uitspreken dezer sluitingsrede verliet de Minister, door de bovengenoemde commissie uitgeleide gedaan, de vergaderzaal, waarna door den Voorzitter de vereenigde zitting werd gesloten.

— De verkiezingen voor de nieuwe leden der Tweede Kamer zijn bepaald op Dinsdag 10 April en de herstemmingen zoo noodig op 24 April. Opening der nieuwe zitting Woensdag 16 Mei.

— Men meldt uit de Hofstad: Het is wel van belang de kiezers in de provinciën in te lichten over de houding hunner afgevaardigden. Voor de Katholieken althans is het nuttig nu en dan iets uit de coulissen te hooren. Na de sluiting der zitting der Tweede Kamer werden de Katholieke leden verzocht even bijeen te komen. Het initiatief dezer bijeenkomst ging uit van de hh. Vermeulen en Harte natuurlijk met hunne gelijkgezinde collega's. De nestor Generaal van der Schrieck leende zich als voorzitter. Mede waren tegenwoordig een 5tal leden der Eerste Kamer. Er kwam ernstig ter sprake het uitvaardigen van een manifest. In dat manifest zou den Katholieken worden „ontraden" te stemmen voor een anti-revolutionair of liberaal, voorstander der uitbreiding van Kiesrecht, zoover als de Grondwet dit toelaat. Daarna beslist of het manifest de wereld ingaat.

Ned. Indie.— De Indische Regeering heeft machtiging verleend tot beschikbaarstelling eener som van *f* 30 's maands ter bezoldiging van een godsdienstleeraar ten behoeve van de Roomsch Katholieke jeugd te Madioen, Ngawi, Tegal, Muntok, Pekalongan, Bandong, Serang en Salatiga, en een gelijk bedrag voor hetzelfde doel ten behoeve van de Roomsch Katholieke jeugd te Pasoeroean, Soerakarta, Bojolali, Klaten, Probolinggo, Loemadjang, Bandjernegara en Koedoes.

BUITENLAND

Rome.—Op een onlangs te Reggio gegeven bal, waaraan de voornaamste inwoners dier stad deelnamen, zag men — evenals wel in tooneelstukken of operetten geschiedt — plotseling een troep gewapende karabiniers de zaal binnentreden, om één der aanwezigen gevangen te nemen. De man, dien zij kwamen halen — een keurig gekleed heer met aristocratisch voorkomen — noemde zich Graaf Mascini, maar was een langgezocht rooverhoofdman, Jozef Tribori, die zich door een aantal misdaden berucht had gemaakt en die nog onlangs het spoorwegstation te Pesace plunderde, waarbij hij den stationschef vermoordde.

— Het aanstaande Consistorie zal volgens den Romeinschen correspondent der Weener *Poll Corr.* in de eerste helft van April gehouden worden. Sinds den dood der onlangs overleden kardinalen Thomas en Ricci-Paraciani telt het H. College thans nog slechts 59 leden en zouden dus 11 kardinaalshoeden vacant zijn, zoo niet verleden jaar nog 2 kardinalen in petto benoemd waren. Van de kardinalen door Pius IX benoemd zijn er nog slechts 9 over, de overige 50 zijn alle door Leo XIII in het kardinalaat verheven.

— Zooals wij meldden, worden er in Rome en elders aanstalten gemaakt, om het eeuwfeest der geboorte van Pius IX z. g. luisterrijk te vieren. Thans heeft Z. H. Leo XIII aan de verschillende reeds gevormde comités doen weten, dat hij afgevaardigden van genoemde comités, welke in het begin van Mei naar Rome zullen gaan, om tegenwoordig te zijn bij de eeuwfeesten en de inwijding van het monument voor Pius IX in de Kerk van St. Laurentius buiten de muren gaarne in bijzondere audientie zal ontvangen. De openingsdag van de feestelijkheden valt in Mei en de sluitingsdag in December 1894. In de door het comité uitgegeven circulaire komen o. m. voor, te Rome: lijkrede over Pius IX door cardinaal Parocchi, inwijding der monumentale kapel over het graf van den grooten Paus en audientie bij Z. H. Leo XIII; te Lorette: bedevaart naar het heiligdom; te Sinigaglia: inwijding van de doodkapel, bedevaart naar het miraculeus beeld van O. L. Vr. der Hoop in de kathedraal en eene tentoonstelling ter eere van Pius IX. Op den sluitingsdag geestelijke bedevaart naar Sinagaglia, Rome en Lorette, waar plechtige openbare gebeden zullen worden gehouden.

— De Servische minister-president, de hr. Simiez, is door Z. H. Paus Leo XIII in gehoor ontvangen. De Servische regeering onderhandelt nl. met het Vaticaan over eene regeling der zaken, de Katholieke Kerk in haar land betreffende. De heer Simiez heeft bezoeken afgelegd bij de kardinalen Rampolla, staats-secretaris, en Galimberti, gewezen nuntius te Weenen.

— Tegen half April zal uit Spanje een pelgrimsschare aankomen, welke niet minder dan 4 à 5000 pelgrims zal tellen, waaronder een groot aantal uit den arbeidersstand. Deze pelgrimstocht zal samenvallen met de plechtige zaligverklaring van 2 Spanjaarden, den eerbiedwaardigen Joannes d'Avila, zielbestierder der H. Theresia, en den eerbiedwaardigen Diego de Cadix, de nederige Franciscaner-monnik, wiens ijver voor het heil van Spanje hem een tweeden Paulus deed noemen.

— De hr. J. C. Heywood, een der aanzienlijkste Amerikanen, die te Rome is gevestigd, heeft den Paus eene verzameling brieven aangeboden, die gewisseld zijn door Paus Alexander IV en zijn opvolger met koning Ferdinand en Koningin Isabella van Spanje betreffende de ontdekking van Amerika door Christoffel Columbus.

Frankrijk.—In den Senaat is het ontwerp tot instelling van een ministerie van koloniën met 225 tegen 32 stemmen aangenomen, evenals het hiertoe benoodigd crediet van 150,000 fr., met 216 tegen 31 stemmen.

De Kamer heeft een krediet van 100,000 fr. voor de Fransche afdeeling op de Antwerpsche tentoonstelling beschikbaar gesteld.

— Boulanger, lid van den linkerzijde in den Senaat, is benoemd tot minister van koloniën.

— De gemeenteraad van Grenoble, hoewel bijna geheel uit liberalen samengesteld, heeft met 13 tegen 12 stemmen geweigerd over te gaan tot de voorgestelde verwereldlijking van het nieuwe oudemannenhuis.— De oogen beginnen wellicht open te gaan!

— De bom, in de Madeleine te Parijs geworpen, heeft den dader zelf gedood. Omtrent deze ontploffing verhaalt een oggetuige aan *Havas*: de kerk was vol rook. Het lijk was

vreeselijk verkoold; de ingewanden waren tegen de deur geslagen, de hersens lagen op den grond; de materieele schade aan de kerk is zeer gering. Bij het lijk lag een zakboekje, met het portret van Ravachol er in.

— Te Voiron, bij Grenelle, is Zaterdag een bom gesprongen. Geen letsel is aan menschen toegebracht, maar groote stoffelijke schade aangericht.

— Een erg ongeluk heeft Maandag-avond een concert verhinderd in het Casino van Orleans. Het publiek moest, om de zaal te bereiken, over eene zeer lichte brug. Op 't oogenblik dat de deuren zouden geopend worden stond de brug vol volk. Eensklaps stortte zij in en een 50tal personen vielen in eene diepte van verscheidene meter. Acht personen bekwamen zware wonden.

— In het Parijsche quartier de la gard Saint-Lazare werd Zaterdag het gerucht verspreid, dat in een café in de Rue d'Amsterdam een bom gevonden was. Een bediende in een koffiehuis vond, na het vertrek van een bezoeker, een reistasch, die onder een bank was blijven liggen. Toen hij den zak opnam, voelde hij dat er een zwaar, hard, cylindervormig voorwerp in zat. Hij meende dadelijk, dat het een bom was, en deelde zijn ontdekking mede aan den kastelijn, die den commissaris van politie in die wijk liet waarschuwen. Deze zond een inspecteur om een onderzoek n te stellen; voorzichtig werd de reistasch geopend en toen bleek het, dat er.... een flesch melk in zat.

— Te Bourges vond een 9jarige knaap voor een paar dagen op straat een met ijzerdraad omwonden doos. Toen hij trachtte de doos te openen, volgde er eene vreeselijke ontploffing. De knaap is zoo deerlijk gewond, dat men voor zijn leven vreest. Ook te Boison is op straat eene bom gesprongen. Door de ontploffing is eene schade aangericht, maar niemand werd er door getroffen.

— In het eerste nummer van de onlangs verschenen *Revue de Paris* vinden wij de volgende lofrede op Leo XIII, een woord, dat te meer waarde heeft omdat het gevloeid is uit de pen van den bekenden Israëlietischen publicist James Darmesteter.

"Van alle volksleiders dezer eeuw heeft Leo XIII den versten en heldersten blik: daar zijn onbevangen oordeel en zuiver inzicht in de tijdsomstandigheden staat hij boven de vooroordeelen en kleingeestige wraaknemingen van hen, die zijn wil ten uitvoer brengen en van dat standpunt uit heeft Hij de crisis beoordeeld, niet zooals een mensch met bekrompen verstand dat gedaan zou hebben, maar als Hoofd der Kerk en als leidsman in den godsdienst; als opvolger van den H. Petrus en als vertolken van Jesus'woord, die tegenover de Katholieke Kerk verantwoordelijk is voor de voortduring en vervulling van haar doel hier op aarde, tegenover het verstand hiervoor, dat eene der meest werkdadige en meest buigbare vorm blijve bestaan, waaronder de goddelijke kracht in den mensch zich voordoet. Als Hoofd der Kerk begreep Hij, dat het Koninschap, zich dekkende met de Kerk, Haar mee zou voeren in zijn val; als leidsman van den godsdienst, dat in een land zooals Frankrijk, ongeloovig en idealistisch, de Kerk zelfs nog ten voordeele kan werken van hen, die verder gaan, indien de godsdienst slechts levend wordt gemaakt door de ziel van het Evangelie en godsdienst van den geest wordt.

Na tien jaren van voorbereiding en bange verwachting kondigden de Witte Paters van de Sahara op de tonen van de Marseillaise het monarchische Europa en der Kerk het goddelijk recht van de Republiek. Noch de kreten van woede, door de koningsgezinden aangeheven; noch de beleedigingen der radicalen, tot bloedens toe geprikkeld, omdat sommigen zich de wapenen uit de handen zagen vallen, anderen de prooi ontsnapte, noch het tegenstreven van een gedeelte der geestelijkheid, noch het wantrouwen der gematigde zonden dien langzaam en met zekerheid vooruitwerkenden wil buigen, en van de lippen van dien grijsaard, zoo zwak, dat Hij niet meer van deze wereld schijnt te zijn, vloeide bijwijlen een woord, dat allen weerstand breken deed, een woord, kalm en onverwinbaar als het noodlot en machtiger dan voorheen het woord, door Thiers gesproken van gene zijde des grafs; want het was niet meer de stem van een mensch, hetzij dan dood of levend, maar de stem van de onfeilbare noodzakelijkheid."

Belgie.—Het derde wetenschappelijk internationaal congres der Katholieken zal dit jaar te Brussel, van den 5n tot den 7n September vergaderen.

— De algemeene commissaris van het staatsbestuur heeft aan het uitvoerend comité der wereldtentoonstelling bericht gezonden, dat de koning officiëel de tentoonstelling zal openen op den vastgestelden datum, den 5n Mei aanstaanden.

— Donderdagnacht jl. is te Lessen een dynamietbom gesprongen vóór de woning des burgemeesters. De bom was slecht geplaatst en heeft dus weinig schade aangericht.

— Te Antwerpen is vóor eenige dagen onverwacht gestorven zekere A.. verwant aan eene der aanzienlijksten families aldaar, maar het lijk is weder opgegraven en, na door den achtergebleven zoon als dat zijns vaders te zijn erkend, aan eene zorgvuldige schouwing onderworpen. Er zou in deze zaak, naar het gerucht wil, sprake zijn van vergiftiging van 3 leden eener zelfde familie in 1892 1893 en onlangs, waarvan verdacht zou worden een hooggeplaatst ambtenaar. Men beweert dat deze ten slotte volgens de wet erfgenaam zou wezen van de op die wijze gecumuleerde rijke erfenissen.

— Te Luik hield dezer dagen een compagnie van het 10e regiment infanterie schietoefeningen. Plotseling weerklonk een kreet. Een moeder, die op een nabijgelegen veld werkte, hield haar kind van 8 maanden bloedend in de armen. De kleine was aan den slaap doodelijk getroffen. De soldaat, die het noodlottige schot heeft gelost, trekt zich dit zoo zeer aan, dat men voor zijn geestvermogens vreest.

Duitschland. — Het Duitsch-Russisch handelstractaat is bij 2e lezing met groote meerderheid van stemmen aangenomen, waarop de Rijksdag tot 5 April uiteengegaan is.

— De Keizer heeft aan den rijkskanselier de ketting der Huisorde van Hohenzollern, aan den staatssecretaris Marschall het grootkruis der Orde van den Rooden Adelaar en aan den gezant Theelmann de Kroonorde 2e klasse verleend.

— De regeering zal op het eiland Milos een gedenkteeken oprichten ter nagedachtenis van de Fransche soldaten en zeelieden, die in den oorlog in de Krim gesneuveld zijn.

— Te Berlijn vertelt men, dat de minister van oorlog voornemens is eene heele verandering voor te stellen van de uniformen der Pruisische soldaten. Er bestaat nl. het plan om de bekende Pickelhaube af te schaffen en te vervangen door een hoofddeksel, naar den trant van de schako, welke bij het Oostenrijksche leger in gebruik is, terwijl tevens de kleeding van den soldaat ook naar Oostenrijksch model zal worden gewijzigd.

— Nauwelijks was het officieel nieuws der sluiting van het handelstractaat met Duitschland in Rusland bekend, of de Russische bestellingen van landbouwmachineriën en andere Duitsche artikelen stroomden te Berlijn toe. Bijna al de fabrieken, die een gedeelte hunner werklieden hadden afgedankt voor geheel den duur van den tarieven-oorlog, werken nu weer met volledig personeel.

— Te Berlijn is men weder een opzienbarend woekerproces te wachten. De voornaamste schuldige is een bankier, die den schoonen naam Treuherz (Trouwhart) draagt. Er moeten ongeveer 50 zeer aanzienlijke personen, o. a. ook een hooggeplaatst officier, Prins H., betrokken zijn bij deze zaak.

Groot-Brittannie.—Gladstone heeft eene manifest tot de kiezers van Mid-Lothian gericht om zijn aftreden uit te leggen. In dit manifest dringt hij aan op eigen wetgeving voor Ierland en betreurt de botsing tusschen lords en Commons.

— Uit Sidney seint men van eene belangrijke ontdekking van goud in den onmiddellijken omtrek der stad. Een tot 3000 aangegroeid aantal goudzoekers zijn reeds bezig aan de plek, waar eene nieuwe stad bezig is te ontstaan. Rijke goudaderen heeten reeds geconstateerd over eene lengte van 15 mijlen.

— De *Electrician* deelt mede, dat een Engelsch officier, de heer Harrington, in Britsch-Indië, eene telephoonlijn heeft ontdekt, in dienst tusschen twee tempels, te Panj, en gescheiden door een afstand van 1¼ KM. Het schijnt dat deze lijn reeds 2000 jaren geleden te Panj dienst deed. Men merkt naar aanleiding daarvan op, dat de Egyptologen overtuigende bewijzen hebben gevonden van het bestaan van verbindingen door middel van draden tusschen eenige tempels der eerste Egyptische dynastiën; maar of deze lijnen gediend kunnen hebben voor telegrafische of telephonische verbindingen, heeft men niet kunnen ontdekken.

Spanje. — Maarschalk Martinez Campos is, na den afloop zijner zending naar Marokko, te Milalla teruggekeerd en heeft het commando over de Spaansche troepen weer overgenomen. In het begin van April zal de maarschalk met het grootste gedeelte der troepen naar Spanje terugkeeren. Evenwel ofschoon het tractaat tusschen Spanje en Marokko is gesloten, zal toch te Melilla een garnizoen van 7000 manschappen achterblijven. Het is dan ook trouwens nog zeer onzeker, of de Sultan in staat zal blijken te zijn, de weerbarstige Kabylen te dwingen, de bepalingen van het tractaat, wat betreft de grensregeling in Noord-Afrika, na te komen en ten uitvoer te brengen.

Oostenrijk.—De Hongaarsche patriot en ex-dictator Lajos of Lodewijk Kossuth is, na een langdurig lijden, op 92jarigen leeftijd te Turijn bezweken.

— In een koffiehuis te Budapest werd Zaterdag 7 Mrt. een bom gevonden. Bij onderzoek bleek, dat zij gevuld was met kruit en dynamiet en groote verwoestingen had kunnen aanrichten.

— Geweldige sneeuwstormen hebben in het noorden van Bohemen gewoed. Het spoorwegverkeer is gestremd op verscheidene punten. De stad Rumburg is geheel van de buitenwereld afgesneden.

Denemarken. — Een hevige orkaan heeft dezer dagen over Jutland gewoed. In 25 jaar had men aldaar zulk een vreeselijken storm niet beleefd. Het Limford was geheel in beroering en het water sloeg hoog over de pieren. Vijf visschersbooten werden op het strand gezet. Groote schade werd veroorzaakt.

Servie.—Bij de Servische grens heeft een gevecht plaats gehad tusschen Servische douanebeambten en eenige Bulgaarsche boeren, die bezig waren hout te hakken. De beambten maakten gebruik van hun vuurwapen en schoten een der Bulgaren dood. De regeering heeft een onderzoek ingesteld.

Rusland.—Naar de *Daily News* uit Odessa verneemt, vindt algemeen het gerucht ingang, dat de Russische regeering eerlang alle diplomatieke betrekkingen met Servië afbreken wil, zoolang Milan te Belgrado vertoeft. Alleen de vrees voor kuiperijen van Oostenrijk aldaar, zou de Russische regeering weerhouden, zijnen vertegenwoordiger aanstonds terug te roepen.

— Te Jekaterinoslaw is in een gebouw der Russische stoomvaartmaatschappij een stoomketel gesprongen, waardoor 15 personen gedood werden

Afrika.— Uit Zuid-Afrika is een gruwelijk nieuws gekomen, dat nog bevestiging behoeft, maar in elk geval een streng onderzoek verdient. Twee boodschappers van het Matabele-hoofd Lobengula, na diens groote nederlaag afgezonden om 's Konings overgave aan den Engelschen bevelhebber aan te bieden, benevens 1000 pd. st. in goud, zouden door een paar manschappen van het Britsche politiekorps opgevangen en beroofd zijn geworden, zoodat de Engelsche aanvoerders nooit iets van dit aanbod vernamen en alles gebeurde zooals het sedert gebeurd is — ook het treurig einde van Wilson en zijn dapperen!

Amerika. — Met 44 tegen 31 stemmen heeft de Senaat der Noord-Amerikaansche Unie nu ook de voordracht goedgekeurd tot aanmunting van het in de Schatkist aanwezige zilver.

— Te Woodwark nabij Oklahoma (Kansas) is een rooverbende het station binnengedrongen. De beambten werden onschadelijk gemaakt. de stations en de postkas geplunderd. Onder meer maakten de roovers 10,000 pd. st. buit, welke door de regeering verzonden waren.

VERSCHEIDENHEDEN.

Het jongste nummer van het parijsche *Petit Journal* bevat een artikel over straatacrobaten, met name over degenslikkers, met wie men van tijd tot tijd nog al kennis maakt. Dat is het ondankbaarste van de bedrijven der kunstenmakers, merkt de schrijver op, want daaromtrent is men het minst lichtgeloovig, wijl men meent, dat de degen niet in werkelijkheid in den slokdarm glijdt, doch dit alleen schijnt te doen. En toch is het juist het eenige kunstje, waarbij bedrog is buitengesloten; onder de degen of sabels, die naar de maag afdalen, zijn er wellicht zelfs die vroeger dienden om de borst van een vijandelijken soldaat te doorboren. Want de degenslikker heeft geen bijzondere voorkeur; zoo hij, zijn beroep kiezende, niet in de gelegenheid is een wapen van een kameraad te koopen, snort hij er een op bij den een of anderen uitdrager. Alleen stelt hij als voorwaarde dat het lemmer niet is geschaard en niet breeder is dan ongeveer 2 centimeter.

De eerste vraag, welke men zich, zoo'n degenslikker ziende, doet, is, of zijn keel van een bijzonder maaksel is. Die vraag kan beslist ontkennend worden beantwoord. Iedereen kan degenslikker worden, mits hij den moed heeft het vreeselijk gevoel van misselijkheid te overwinnen, waarvan de eerste proefnemingen onvermijdelijk vergezeld gaan, evenals hij de operatie van de maagwassching, door middel van een lange buis van caoutchouc, welke de hedendaagsche geneesheeren — tot groote verlichting van hun patiënten, zeggen zij—menigmaal toepassen. De geneeskundige wetenschap heeft deze behandeling van magen, die behoefte hebben aan een groote schoonmaak, eigenlijk aan den degenslikkers te danken. Eerst nadat dezen, door het inbrengen van vreemde lichamen in de maag, hadden bewezen wat de keel en de maag van een mensch kunnen verduren, is men aan dergelijke proefnemingen gaan denken,

Als een bewijs, dat een gezonde maag tegen een stootje kan, diene een geval, voorkomende in een rapport van de Academie van Wetenschappen. Een jeugdige gevangene, die eenige dagen aan brakingen had geleden, werd eindelijk ontlast van een circa 3 meter lange buis van caoutchouc. Deze zonderlinge zieke was een degenslikker, die om zijn kunsten wat af te wisselen, de buis van caoutchouc had ingeslikt, doch bij ongeluk het einde had laten glippen. Die buis had niet minder dan 3 maanden in zijn maag gelogeerd, zonder dat hij er onwel door was geweest.

Bij de uitoefening van het bedrijf van degenslikker zijn de ongelukken niet zoo veelvuldig als men zou denken; maar soms doen zich vrij ernstige gevallen van verwonding voor. Elke schaar, hoe klein ook, aan het lemmer kan de keel kwetsen, en ook gebeurt het, dat de slecht gerichte punt de maagwanden verwondt.

Een ongeval van anderen aard is het volgende. Eenige jaren geleden slikte in een fransch provinciestadje een degenslikker eens zes blikken sabels in, terwijl zij zich in den slokdarm bevonden, boog hij het hoofd met een ruk, waardoor de degens ter hoogte van de keel zich ombogen. Op zekeren dag echter brak er een. De ongelukkige spoedde zich naar een apotheker, doch deze, die, zeer begrijpelijk, den man met geen pillen, drankje of zalfje helpen kon, verwees hem

naar een heelmeester. Terwijl de man zich naar het aangeduide adres begaf, kwam hij de woning van een waschvrouw voorbij, wat hem op den inval bracht, dat hij met een door haar gebruikt instrument wellicht het stuk degen zou kunnen grijpen en uit den slokdarm trekken. En inderdaad, de operatie gelukte met het meeste succes.

De veerkrachtigheid van de keel van zekere degenslikkers is verwonderlijk. Zekere Lainglook, die in chineesch kostuum te Parijs werkte, slikte 6 eieren in zonder eenige zichtbare moeite en deed ze met hetzelfde gemak weer te voorschijn komen. Een concurrent van Lainglook verrichtte echter nog sterker toer, door twee biljart-ballen in te slikken en die eenige oogenblikken op den bodem van zijn maag te laten liggen.

Onder de degenslikkers van naam behoort zekere Benedetti, die, wegens zijn hooge gestalte, de sabel van een cavalerist tot aan de greep kon inslikken. Op dezelfde wijze liet hij wandelstokken door zijn keelgat verdwijnen of een biljart queue.

Bij het degenslikken is het vooral zaak het lichaam recht te houden, wijl anders ernstig gevaar wordt geloopen, dat de maagwanden worden doorboord. Toch vindt men er onder de lieden van professie die, terwijl zij den degen in hun slokdarm hebben, met kleine gewichten jongleeren. Die toer is voor hen te moeilijker en gevaarlijker, wijl zij er hun adem bij moeten inhouden.

Op gevaar af, dat de wetenschap verstoken blijve van een nieuwen wenk langs dezen weg, waarop zij de aanduiding voor de maagpomp vond, ware het zeker gewenscht, dat alle dergelijke gevaarlijke kunsten van overheidswege eenvoudig werden verboden. Rechtstreeksch nut hebben zij niet in het minst, en zij zijn niet eens aardig of vermakelijk,— alleen om het gevaar, dat er aan verbonden is, maakt het publiek het voortbestaan van zulke kunstenmakerij mogelijk.

A CONTANT TE KOOP:

Een MARINE WHALEBOOT dagelijks te bezichtigen op de werf der Handel- en Industrie Mij. Curaçao tot 4 uur n. m.

Koopers gelieven zich te wenden tot den eersten officier H. Ms. korvet *Alkmaar.*

J. S. SCHEIDELAAR

Calla grandi — Otrabanda

a ricibi koe vapor Holandés sigá *"María Christina"* i flor blanco, pretoe i di color.

Curaçao, 13 Januari 94.

Uit de hand te koop:

Door vertrek naar elders een heerenhuis van 9 vertrekken, regenbak, koraal en verdere gemakken voorzien en gelegen op den berg Overzijde alsook eenige goed onderhouden meubels te bevragen bij de ondergeteekende.

Curaçao, den 8n Maart 1894.

WED. H. J. KRIJT,
GEB. HILDEMAN.

LAS ONCE DE LA MAÑANA

SUPONTE que eres un hombre pobre, como será lo más probable, pues la mayor parte de nosotros somos pobres y nos vemos obligados á trabajar para ganarnos la subsistencia. Supónte que no tienes probabilidades de nada mejor, é imagínate la escena siguiente. Estás tomando tu modesto desayuno una mañana, y ese desayuno no es ni muy nutritivo ni muy abundante; pero tú le sacas el mejor partido charlando y riendo con tu mujer y tus hijos, — cuando, de repente se te presenta el cartero con una carta. Es de un abogado, y su membrete vá estampado en el sobre; rasgas éste y, entonces lées la carta con los ojos abiertos, y temblándote las manos; en la carta te informan de que has heredado una fortuna de un pariente lejano que se halla en país extranjero, hombre á quien nunca habías visto, ni del cual habías oído hablar. Qué asombro. Qué noticia tan agradable. Recibes la carta el 18 de Agosto á las siete de la mañana, y ya no te se olviba jamás ese día, ni esa hora; jamás, por mucho que vivas, como yo realmente deseo que te suceda.

Pues bien, Manuel García no olvidará nunca la hora de las once de la mañana de cierto día de Marzo de 1893. Era marino, y se hallaba en los Docks de Cartagena ayudando á descargar el buque á que pertenecía, cuando, de repente se vió atacado de frío, acompañado de palpitaciones en el corazón. Al frío sucedió un violento dolor de cabeza; la lengua se le puso tan seca como un jarro vacío puesto al sol. Estaba ya cerca la hora de tomar un tente en pie, y había él estado pensando en ella con gozo, pero ya todo deseo de tomar alimento se le fué como huye el pájaro á quien asustan. No pudo tomar nada, y solo el pensar en comer le era ya repulsivo. Hacia la tarde apareció ya la fiebre, sudó un poco, y se sintió ligeramente mejor, pero no bien, y muy lejos de estarlo.

Aquella noche se fué á la cama sin esperanzas de poder descansar, y sus temores se realizaron; después de una modorra inquieta se levantó á la mañana siguiente, y se sintió débil, lánguido y abatido.

Al día siguiente, á las once de la mañana, el frío y la fiebre volvieron á aparecer, y al cabo de una hora se hallaba ardiendo de calentura; á ésta siguió el dolor de cabeza. Era horrible, dice; casi le volvía loco. Comprendió que debía ponerle un remedio desde luego, y consultó á un médico jóven, quien le dijo que debía frotarse el estómago fuertemente, con la mano; lo hizo y, cosa curiosa, obtuvo algún alivio con ello. Pero esto es lo único que se pudo decir. Después de esto, naturalmente, siguió el tomar la quinina, medicamento que en determinados casos es muchas veces eficaz y útil, pero que á la larga es malo como lo saben cuantos han adquirido la costumbre de tomar quinina. En su caso Manuel García nos dice que le produjo hinchazón en los pies; pero no fué la quinina, sino algo peor, lo que se la causaba. En un momento voy á decirte lo que era.

En la carta en que él describe todo esto, fechada en Cartagena el 7 de Abril de 1893, dice: "Catorce días había estado viviendo en tan miserable estado, casi sin comer, y trabajando por la mañana con una completa excitación de nervios, sintiéndome tan débil que á cada momento me sentía desfallecer. A pesar de estar dotado por la naturaleza de una constitución robusta, comprendía que ésta se iba destruyendo. Ninguna medicina parecía bastar á hacer desaparecer aquellos ataques de frío y fiebre, cuando, por fin oí hablar del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y lo probé inducido á ello por haber leído y oído su eficacia en conseguirlo en otras personas, después que todo tratamiento les había sido ineficaz.

"Con gran sorpresa y gozo mío los ataques disminuyeron así en frecuencia como en intensidad, tanto que á los ocho días habían cesado por completo, y recobré fácilmente el apetito, la fuerza, y mi fácil y restaurador sueño. Mis amigos me habían recomendado muchos remedios, pero sólo el Jarabe me fué eficaz. Pueden Vds. recomendarlo; en mi nombre, á todos aquellos que sufran lo que yo sufrí. Ahora voy á bordo del buque en muy buena salud, y doy á Vds. las gracias por haberme sugerido el remedio que me ha curado.—Firmado, Manuel García."

La sangre de Manuel García estaba llena de ácido venenoso proveniente de la torpeza del estómago y del hígado — indigestión y dispepsia— y en este estado la exposición al calor del sol, probablemente junto con el demasiado ejercicio, produjeron la fiebre periódica, y los pies se le hincharon á causa de la acumulación de agua, dando á conocer la inactividad de los riñones y la hidropesía. El Jarabe de la Madre Seigel expedió el veneno y corrigió la digestión, necesariamente se siguió á esto restablecimiento.

No, hasta tanto que no emprenda el último viaje de la vida.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas.		Venezuel		Philadelph?	
Vertrekt van NEW YORK....	Maart	6	Maart	15	Maart	24	April	4	April	14	April	24
Komt aan te CURAÇAO	,,	12	,,	21	,,	30	,,	10	,,	20	,,	30
Vertrekt van ,, ...	,,	13	,,	22	,,	31	,,	11	,,	21	Mei	1
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	14	,,	23	April	1	,,	12	,,	22	,,	2
Vertrekt van ,,	,,	15	,,	24	,,	2	,,	13	,,	23	,,	3
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	16	,,	25	,,	3	,,	14	,,	24	,,	4
Vertrekt van ,, ..	,,	19	,,	28	,,	6	,,	17	,,	27	,,	7
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	20	,,	29	,,	7	,,	18		28	,,	8
Vertrekt van ,,	,,	20	,,	29	,,	7	,,	18	,,	28	,,	8
Komt aan te CURAÇAO	,,	21	,,	30	,,	8	,,	19	,,	29	,,	9
Vertrekt van ,, ...	,,	21	,,	30	,,	10	,,	20	,,	30	,,	9
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	22	,,	31	,,	11	,,	21	Mei	1	,,	10
Komt aan te NEW-YORK...	,,	28	April	6	,,	17	,,	27	,,	7	,,	16

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Maart	13	Maart	22	Maart	31	April	11	April	21
Komt aan te MARACAIBO......		14		23	April	1		12		22
Vertrekt van "		18		28		7		17		27
Komt aan te CURAÇAO........		19		29		8		18		28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch— of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.